1. Staat aan de toepassing van artikel 30, lid 4, van richtlijn 93/37 [1] in de weg, dat in aankondigingen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken clausules worden opgenomen die de deelneming verhinderen van ondernemingen die hun offertes niet vergezeld hebben doen gaan van een motivering van de aangegeven prijs tot een bedrag van ten minste 75 % van de vereiste aanbestedingswaarde?

2. Staat aan de toepassing van artikel 30, lid 4, van richtlijn 93/37 in de weg, dat is voorzien in een methode van automatische vaststelling van de onregelmatigheidsdrempel voor op conformiteit te onderzoeken offertes, die gebaseerd is op een casuïstisch criterium en een rekenkundig gemiddelde, zodat het de aannemers niet mogelijk is deze drempel vooraf te kennen?

3. Staat aan de toepassing van artikel 30, lid 4, van richtlijn 93/37 in de weg, dat is voorzien in een vervroegd contradictoir onderzoek, zonder dat de onderneming die van indiening van een onregelmatige offerte wordt verdacht de zekerheid heeft dat zij haar beweegredenen te kennen kan geven na de opening van de enveloppen en voordat het besluit tot uitsluiting wordt genomen?

4. Staat aan de toepassing van artikel 30, lid 4, van richtlijn 93/37 in de weg, dat is bepaald dat de aanbestedende dienst motiveringen in aanmerking kan nemen, die uitsluitend betrekking hebben op de zuinigheid van het bouwprocédé, de gekozen technische oplossingen, of de uitzonderlijk gunstige omstandigheden waarvan de inschrijver kan profiteren?

5. Staat aan de toepassing van artikel 30, lid 4, van richtlijn 93/37 in de weg, dat motiveringen worden uitgesloten die betrekking hebben op factoren waarvan de minimumwaarde valt af te leiden uit officiële lijsten?

---

[1] Richtlijn van de Raad van 14.6.1993, PB L 1999 van 9.8.1993, blz. 54.

Beroep, op 3 augustus 1999 ingesteld door Raad van de Europese Unie tegen Dr. M. Bangemann

(Zaak C-290/99)

(1999/C 314/03)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 3 augustus 1999 beroep ingesteld tegen Dr. M. Bangemann door Raad van de Europese Unie, vertegenwoordigd door J.-C. Piris, directeur-generaal van de juridische dienst van de Raad, en M. Bauer, lid van de juridische dienst, bijgestaan door Prof. Dr. H.-J. Rabe, advocaat te Hamburg, en kantoor Gaedertz te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij A. Morbilli, directeur-generaal van de directie juridische zaken van de Europese Investeringsbank, Boulevard Konrad Adenauer 100, L-2910 Luxemburg-Kirchberg.

De Raad concludeert dat het den Hove behage:

— Dr. M. Bangemann, voormalig lid van de Commissie, vervallen te verklaren van zijn pensioenrechten alsmede van de daarvoor in de plaats tredende voordelen, met name de hem eventueel toekomende overbruggingstoelage in de zin van artikel 7 van verordening nr. 422/67/EEG, nr. 5/67/Euratom van de Raad van 25 juli 1967 [1]; de Raad refereert aan de wijsheid van het Hof wat de vaststelling van de duur en de omvang van dit verval van rechten betreft;

— vast te stellen, dat dit verval van rechten niet geldt voor de rechthebbenden krachtens verordening nr. 422/67/EEG, nr. 5/67/Euratom van de Raad van 25 juli 1967 in geval van overlijden van Dr. Bangemann;

— Dr. Bangemann te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep van de Raad is ingesteld krachtens artikel 213, lid 2, derde alinea, EG, artikel 9, lid 2, derde alinea, EGKS-Verdrag, en artikel 126, lid 2, derde alinea, EGA-Verdrag, en is uitsluitend gebaseerd op schending van de plicht tot kiesheid. Volgens de Raad impliceert deze verplichting niet alleen dat geldende wettelijke bepalingen en voorschriften worden nageleefd, doch daarnaast ook dat zorgvuldig wordt afgewogen en beoordeeld wat in een bepaalde situatie de passende handelwijze is, teneinde de reputatie van de Commissie als onafhankelijk en onpartijdig orgaan niet in gevaar te brengen. Waar Dr. Bangemann een beroepswerkzaamheid bij de onderneming Teléfonica heeft aanvaard, heeft hij volgens de Raad de plicht tot kiesheid geschonden, nu hij

— als politicus in de schijnwerpers van de publieke belangstelling staat;

— binnen de Commissie sedert 1992 bevoegd was voor informatietechnologieën en telecommunicatie, en voortaan beroepswerkzaamheden zal uitoefenen in een van de grootste ondernemingen in uitgerekend deze sector;

— hij de aanvaarding van deze opdracht openbaar heeft gemaakt toen hij nog lid van de Commissie was, en te kennen heeft gegeven dat hij voornemens was deze functie onmiddellijk op te nemen;

— de Commissie zich op dat tijdstip in een uiterst moeilijke situatie bevond en in opspraak was gekomen;

— de reacties van de burgers, de media, de politieke wereld en de openbare opinie gelet op deze omstandigheden duidelijk te voorzien waren.

---

[1] Verordening nr. 422/67/EEG, nr. 5/67/Euratom van de Raad van 25 juli 1967 tot vaststelling van de geldelijke regeling voor de voorzitter en de leden van de Commissie, de president, de rechters en de griffier van, alsmede de advocaten-generaal bij het Hof van Justitie, PB 187 van 8 augustus 1967, blz. 1.